

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/776/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111214861
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3111214861.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudcov JUDr. Márie Vrtochovej a JUDr. Denisa Vékonyho v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom v Piešťanoch, Teplická 7437/147, IČO: 36 234 176 proti žalovanej O. J., štátnej občianske I. republiky, bytom R. A., P. Jilemnického XXX/XX, o zaplatenie sumy X.XXX,XX eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 10. apríla 2012 č. k. 19C/144/2011-37, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietavej časti **p o t v r d z u j e**.

Rozsudok súdu prvého stupňa v časti týkajúcej sa určenia, že podmienky v zmluve o úvere č. 38050416555000 uzavretej medzi žalobcom a žalovanou dňa 14.05.2008 v časti týkajúcej sa ročnej úrokovej sadzby a celkových nákladov spotrebiteľa sú neprijateľnými a z tohto dôvodu neplatnými, **z r u š u j e**.

Žalovanej sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 1.270,35 eur s 8,76% úrokom ročne od 27.02.2010 do zaplatenia a to v splátkach po 30,- eur mesačne, vždy do 15. dňa každého mesiaca s účinnosťou od právoplatnosti tohto rozsudku pod stratou výhody splátok. Vo zvyšku návrh zamietol. Určil, že podmienky v zmluve o úvere uzavretej medzi žalobcom a žalovanou dňa 14.05.2008 v časti týkajúcej ročnej úrokovej sadzby 22,44% a v časti v celkových nákladoch spotrebiteľa vo výške 54.288,- Sk sú neprijateľnými a z tohto dôvodu neplatnými. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Súd prvého stupňa po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 52 ods. 1, 4 OZ, kedy z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovanou dňa 14.05.2008 v danej veci má charakter spotrebiteľskej zmluvy, pretože jej obsah žalovaná nemohla podstatným spôsobom ovplyvniť, keďže tento bol už vopred pripravený a predtlačný. Dodávateľom v tomto prípade je žalobca, ktorý pri uzatváraní zmluvy vykonával svoju podnikateľskú činnosť a spotrebiteľom je žalovaná. Vzhľadom na ust. § 53 ods. 1, 5 OZ bolo povinnosťou súdu zistiť, či zmluva o úvere neobsahovala neprijateľné podmienky a či neodporuje niektorým dojednaniam a dobrým mravom a nespôsobuje nerovnováhu v právach a v povinnostiach účastníkov. Podľa názoru súdu niektoré časti zmluvy sú svojim obsahom koncipované tak, že pôsobia jednostranne v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa a to predovšetkým v časti ročnej úrokovej sadzby 22,44% ako aj celkových nákladov spotrebiteľa 54.288,- Sk. Ide o neprimerane vysoké úroky, ktoré žalobca od žalovanej požadoval za poskytnutý úver ako aj neprimerane vysoké náklady za dohodnutý úver, takéto podmienky preto súd považoval v zmysle § 52 a nasl. OZ za neprijateľné. Súd mal zistené, že na základe žiadosti žalovanej poskytol žalobca úver vo výške 62.000,- (2.058,02 eur) žalovaná zaplatila 809,80 eur

v nepravidelných mesačných splátkach. Žalovaná teda zostala žalobcovi dlžná čiastku 1.248,22 eur. K tejto sume súd pripočítal zmluvnú pokutu 12,17 eur, ktorú považoval za primeranú zostatku nesplatenej istiny ako aj náklady spojené s upomienkami žalovanej. Preto súd zaviazal žalovanú k zaplateniu povinnosti zaplatiť žalobcovi 1.270,35 eur, nakoľko mal za to, že z neplatnej zmluvnej podmienky nemohlo vzniknúť žalobcovi právo na plnenie a žalovanej povinnosť plniť. Preto súd žalobu v časti týkajúcej sa dohodnutých úrokov a sankcií vyplývajúcich z neplatných zmluvných podmienok zamietol bez toho, že by použil moderačné právo, nakoľko podľa názoru súdu neplatnú podmienku nie je možné znižovať. Podľa § 153 ods. 4 OZ, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie túto podmienku vo výroku rozhodnutia. Preto súd vymedzil, ktoré dohodnuté jednostranne určené podmienky vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanou považuje za neprijateľné a určil ich z tohto dôvodu v zmysle citovaného zákonného ustanovenia za neplatné. Keďže žalovaná sa dostala do omeškania, žalobca má nárok na úrok z omeškania podľa § 559 ods. 2 a § 517 ods. 2 OZ, ktoré súd stanovil vo výške 8,76% v súlade s návrhom žalobcu, pretože nemohol prekročiť návrh ohľadne uplatnených úrokov. Keďže mal žalobca v konaní úspech iba čiastočný rovnako ako žalovaný súd rozhodol o trovách konania tak, že ich náhradu nepriznal žiadnemu z nich. Lehotu na plnenie povinnosti v splátkach určil súd podľa § 160 ods. 1 veta druhá O.s.p., podľa ktorej súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, v ktorých výšku a podmienky zročnosti určí. Vychádzal pritom z príjmu žalovanej 460,- eur, jej troch vyživovacích povinností a mal za to, že splátky po 30,- eur mesačne sú sumou, ktorú žalovaná môže splácať aj s prihliadnutím na vyživovacie povinnosti. V prípade, ak nebude splátky splácať riadne a včas, stane sa splatným celý dlh naraz.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca, ktorý žiadal, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a žalobe v celom rozsahu vyhovel. Žalobca vyslovil presvedčenie, že zmluva o úvere neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a v povinnostiach tak ako ich uvádza súd. Poukázal na ust. § 53 ods. 1 OZ, kedy zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Poukázal na ust. § 2 písm. b/, c/ zák.č. 258/2001 Z.z., z ktorých vyplýva, že výška úroku v tomto zmluvnom vzťahu sa považuje za cenu plnenia a preto výšku úrokov, ktorá je cenou plnenia nie je možné považovať za neprijateľnú podmienku. Rovnako nesúhlasil s tým, že celkové náklady by v dohodnutej výške boli neprimerane vysoké. Pojem náklady úveru je v zmluvách o úvere premietnutý pod skratkou RPMN, ktorá predstavuje celkové náklady spojené s úverom. Do tohto výpočtu sa zahŕňajú nielen výška úrokovej sadzby, ale aj poplatky, ktoré sú spojené s úverom. V úverovej zmluve bola RPMN uvedená na čiastku 25,7%. Je pravdou, že žalovaná nemohla podstatnejším spôsobom ovplyvniť obsah úverovej zmluvy, avšak na druhej strane je pravdou aj to, že pokiaľ žalovaná nesúhlasila s obsahom úverovej zmluvy a úverovými podmienkami, mohla sa rozhodnúť, že túto nepodpíše, čo však neurobila. Žalovaná telefonicky kontaktovala zamestnancov žalobcu za účelom získania úveru, teda finančnej hotovosti s tým, že zo všetkých týchto skutočností je teda zrejmé, že predmetná úverová zmluva nebola a ani nie je v rozpore so zákonom, zákon neobchádza a preto má žalobca za to, že konštatovanie súdu prvého stupňa uvedené v napadnutom rozsudku je neopodstatnené. Poukázal tiež na vyjadrenie generálnej advokátky pri rozhodovaní Súdného dvora EÚ pod č. C-453/2010, ktorá za najdôležitejšiu časť pri skúmaní podmienok úverovej zmluvy uviedla dôraz na zodpovednosť spotrebiteľa, ktorý si má pred uzavretím zmluvy zvážiť jej obsah a nespoliehať sa len na ochrannú ruku štátu.

Žalovaná sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrila.

Rozsudkom krajského súdu v Trenčíne zo dňa 24.04.2013 č. k. 17Co/180/2012-51 bol rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietavej časti ako aj v časti týkajúcej sa určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok potvrdený. Odporkyni náhrada trov odvolacieho konania priznaná nebola. Uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/192/2014 zo dňa 11.05.2015 bol rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 24.04.2013 zrušený a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie. Najvyšší súd vo svojom zrušujúcom uznesení vytykal odvolaciemu súdu, že z jeho rozhodnutia je zrejmé, že tento sa nevysporiadal s námietkami žalobkyne, ktorými bolo odôvodnené celé odvolanie. Žalobkyňa použila v odvolaní právnu argumentáciu, ktorá mala podstatný význam pre rozhodnutie vo veci samej, a preto odvolací súd mal dať odpoveď na žalobkyňou vznesené právne argumenty tak k otázke čo je cena

úveru, čo je RPMN, čo je cena plnenia a v tejto súvislosti či je možné s poukazom na § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka tieto položky považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Odvolací súd žiadnym spôsobom nevyhodnotil rozsiahlu argumentáciu žalobkyne obsiahnutú v odvolaní tvrdiacu, že prvostupňový súd vec nesprávne právne právne posúdil, keď len zopakoval obsah spisu, odkázal na odôvodnenie súdom prvého stupňa. Zo strany odvolania išlo o argumenty, ktoré majú podstatný vplyv pre rozhodnutie vo veci. Za predpokladu, že odvolací súd nepovažoval dôvody odvolania za podstatne a právne významné mal o dôvodoch rozhodnutiach náležitým spôsobom dôvody takéhoto záveru vysvetliť. Preto takúto skutočnosť považoval za vadu v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p., ktorá zakladá prípustnosť dovolania a je dôvodom, pre ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť. Zároveň dovolací súd dodal, že čiastka, ktorú je dlžník povinný vrátiť veriteľovi ako odmenu za požičanie finančných prostriedkov a je základnou náležitosťou zmluvy o úvere RPMN odzrkadľuje všetky náklady spojené so zriadením a vedením úveru a všetky ostatné poplatky a náklady, ktoré sú potrebné na získanie úveru. Pre správne posúdenie prejednávanej veci je potrebné ustáliť čo je cena úveru, ako sa tvorí, z čoho je tvorená celková cena úveru, teda celková čiastka, ktorú klient zaplatí za požičané finančné prostriedky po celú dobu trvania úveru. Až na základe týchto jednoznačne vyriešených základných otázok je možné posúdiť, či v prípade úroku a RPMN sa jedná o zmluvnú podmienku neprijateľnosť, ktoré je možné vysloviť samostatným výrokom v rozsudku. V zmysle § 53 ods. 1 OZ alebo ide o cenu plnenia, ktorej primeranosť je možné posúdiť len v zmysle ust. § 39 OZ.

Krajský súd ako súd odvolací viazaný názorom Najvyššieho súdu SR opätovne vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., pričom zároveň v súlade s ust. § 213 ods. 2 O.s.p. vyzval účastníkov konania aby sa vyjadrili k možnému použitiu ust. § 2 písm. a/, d/, § 4 ods. 1 až 4 Zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ktoré pri terajšom rozhodovaní neboli použité a dospel v konečnom dôsledku k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné v časti, v ktorej bol návrh zamietnutý ako vecne správny aj keď z iných dôvodov potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. a v časti, v ktorej súd prvého stupňa určil neprijateľnosť zmluvných podmienok zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. i/ O.s.p. zrušiť z týchto dôvodov.

Súd prvého stupňa založil svoj zamietajúci výrok napadnutého rozsudku na tom právnom závere, že zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzatvorili účastníci dňa 14.05.2008 uzavretá medzi žalobcom a žalovanou v danej veci má charakter spotrebiteľskej zmluvy, pretože jej obsah žalovaná nemohla podstatným spôsobom ovplyvniť, keďže tento bol už vopred pripravený. V konkrétnom prípade žalobca ako dodávateľ zmluvné podmienky úveru so žalovanou ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával, nemali teda charakter individuálne dojednaných podmienok. Zmluva bola na predtlačenom formulári.

Odvolací súd v súlade s názorom súdu prvého stupňa konštatuje, že uzavretý zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovanou na základe predmetnej úverovej zmluvy zo dňa 14.05.2008, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 62.000,- Sk (2.058,02 eur) je treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu s tým, že v návaznosti na ust. § 4 ods. 3 posledná veta zák.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platnom v čase uzavretia zmluvy, takýto poskytnutý úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko úverová zmluva neobsahuje týmto zákonom predpokladané náležitosti a to konkrétne konečnú splatnosť poskytnutého úveru, údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

Východiskom spotrebiteľskej ochrany je názor, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii vzhľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a lepšiu dostupnosť právnych služieb a konečne možno stanoviť zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet k zmluvnému rokovaniu pochádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednanie pripravený, pri kontraktácii je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosť spotrebiteľa. Spoločným znakom právnej úpravy spotrebiteľskej zmluvy je snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť a to formou obmedzenia autonómie vôle. Autonómia vôle, ktorá je elementárnou podmienkou fungovania materiálneho právneho štátu nie je úplne absolútna, ale je limitovaná v rámci spotrebiteľských vzťahov princípov ochrany tej osoby, ktorá predstavovala právny úkon s dôverou v určitú druhou stranu jej prezentovaný skutkový stav. Práve s ohľadom na uvedenú koncepciu spotrebiteľského práva bol prijatý zák.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý ustanovil osobitné náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy tak, aby za účelom odstránenia vyššie uvedenej faktickej nerovnováhy bol spotrebiteľ účinným spôsobom

informovaný o podmienkach spotrebiteľského úveru a vedel lepšie ako pri nespotebiteľskej úverovej zmluve posúdiť všetky právne dôsledky vyplývajúce pre neho z uzatvorenej úverovej zmluvy.

Niektoré ustanovené náležitosti zmluvy, ako je uvedené v § 4 ods. 2 písm. a/, b/, d/ až 1/, k/ a l/ zákona a medzi nimi aj konečnú splatnosť poskytovaného úveru prezentované v písm. g/ údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokoch a iných poplatkov (písm. i/) zákonodarca v prospech ochrany spotrebiteľa preferoval až do takej miery, že ich neuvedenie v písomnej forme sankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru ako sankciu pre dodávateľa, ktorý nerešpektuje zákon a tým spotrebiteľa vystavuje nerovnému postaveniu (§ 4 ods. 3 posledná veta). V prejednávanej veci je nesporné, že účastníci konania uzatvorili zmluvu o úvere ako zmluvu spotrebiteľskú s poukazom na ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákona. V danom prípade ide o zmluvu formulárovú, individuálne nedojednanú a vopred pripravenú navrhovateľom ako dodávateľom. Jedná sa o úverovú zmluvu uzatvorenú v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Keďže však zmluva bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom, jedná sa zároveň o spotrebiteľský úver v zmysle zák.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy. V zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. g/ a i/ uvedeného zákona, musí takáto zmluva obsahovať údaje o konečnej splatnosti poskytnutého úveru a údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokoch a iných poplatkov.

Ako vyplýva z obsahu zmluvy, predmetná zmluva o úvere uvedené zákonom vyžadované náležitosti neobsahuje.

Ako vyplýva z obsahu zmluvy žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 62.000,- Sk s mesačnou splátkou 1.481,- Sk, počet splátok 84, ročná úroková sadzba 22,44%, RPMN 25,7%, celkové náklady spotrebiteľa 54.288,- Sk. Spôsobom úhrady splátok bankovým prevodom, lehota splatnosti 84 mesiacov po poskytnutí úveru. Poplatok za poskytnutie úveru 620,- Sk s tým, že v prepočte sa jedná o poskytnutú sumu úveru 2.058,02 eur s mesačnou splátkou 49,16 eur. Žalovaná zaplatila celkovo 809,80 eur v nepravidelných mesačných splátkach a zostala žalobcovi dlžná čiastku 1.248,22 eur, k zaplaceniu ktorej vrátane pripočítanej zmluvnej pokuty vo výške 12,70% bola v konečnom dôsledku aj súdom prvého stupňa zaviazaná zaplatiť, pričom rozsudok súdu prvého stupňa je v tejto časti právoplatný a rozhodovaním odvolacieho súdu nedotknutý.

V prejednávanej veci je potrebné poukázať na skutočnosť, že v zmluve o úvere je uvedená lehota splatnosti 84 mesiacov po poskytnutí úveru a v bode 44 zmluvy o úvere je ďalej špecifikované, že klient je povinný splácať úver v pravidelných mesačných splátkach a to počínajúc kalendárnym mesiacom bezprostredne nasledujúcim po dátume poskytnutia úveru, pokiaľ nie je uvedené inak. Prvá splátka je splatná po prvom mesiaci/ mesiacoch od dátumu poskytnutia úveru. Ak nasledujúci kalendárny mesiac po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa v mesiaci, v ktorom bol úver poskytnutý, splatnosť týchto splátok bude stanovená na posledný deň v príslušnom kalendárnym mesiaci; nie je naplnením v predchádzajúcej vete uvedených chýbajúcich zákonom stanovených náležitostí zmluvy. Konečná splatnosť úveru musí byť dátumovo presne špecifikovaná a musí byť vyjadrená presným dátumom. Žalobca výzvou zo dňa 26.02.2010 vyzval žalovanú k zaplaceniu zvyšku dlhu, spolu vo výške 3.147,66 eur a to v návaznosti na obsah úverových podmienok, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť úverovej zmluvy. V zmysle hlavy 6 § 3 úverových podmienok, klient je povinný celý čerpaný úver splatiť na požiadanie spoločnosti v prípade, že a/ klient sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, b/ klient uviedol v návrhu nepravdivé údaje, c/ klient porušil niektorú z ďalších povinností vyplývajúcich z ÚZ z týchto ÚP alebo zo zmlúv, ktorých predmetom je zabezpečenie pohľadávok vyplývajúcich z ÚZ, d/ bolo začaté exekučné, konkurzné alebo vyrovnávacie konanie na majetok klienta. V týchto prípadoch je taktiež spoločnosť oprávnená jednostranne od ÚZ odstúpiť, pozastaviť čerpanie už poskytnutého úveru alebo dohodnúť úver neposkytnúť. O doručovaní písomností, v ktorých spoločnosť žiada o splatenie úveru podľa § 3 tejto hlavy sa použijú obdobne ust. § 8 hlavy 14 ÚP. Vzhľadom k tomu, že žalovaná bola v omeškani s platením najmenej troch splátok, žalobca pristúpil k zosplatneniu celého úveru. V zmysle úverových podmienok je však žalovaný povinný splatiť len celý čerpaný úver a nie aj sumu na čerpaný úver, teda prípadne úroky zmluvy vyjadrené ročnou úrokovou sadzbou, prípadne RPMN. Keďže zmluva o úvere neobsahuje údaje o konečnej splatnosti úveru podľa § 4 ods. 2 písm. g/ zákona o spotrebiteľských úveroch, údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokoch a iných poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. i/ zákona o úveroch v zmysle § 4 ods. 3 posledná veta cit. zákona sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Nie je možné vychádzať z predpokladu, že každý z údajov sa dá vyvodiť a vypočítať z údajov, ktoré zmluva alebo všeobecné úverové podmienky obsahujú. Nie je na spotrebiteľovi, aby si takéto údaje sám vyvodzoval, či vypočítaval z iných údajov obsiahnutých v zmluve alebo všeobecných obchodných podmienkach. Takýmto spôsobom sa určite nedosiahne účel zákona ustanovenia povinných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úveru, ktorým je nepochybne ochrana spotrebiteľa ako slabšej zmluvy a snaha o vytvorenie rovného postavenia medzi dodávateľom a spotrebiteľom tak, aby si spotrebiteľ mohol zodpovedne a kvalifikovane vybrať z ponuky spotrebiteľských úverov. Uvedenému účelu zodpovedá len taký spôsob splnenia zákonnej povinnosti podľa § 4 ods. 2 písm. g/ a i/ zák.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzavretia zmluvy, keď dodávateľ v zmluve uvedenie presný dátum konečnej splatnosti úveru a pri údaje o výške, počte a termínoch splátok úveru aj vyčíslenie aká suma zo splátky pripadá na istinu, úrok a iné poplatky. Keďže zmluva o úvere uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným takéto údaje neobsahuje, v konečnom dôsledku dospel súd prvého stupňa správne k záveru, že úver poskytnutý žalobcom žalovanej je bezúročný a bez poplatkov tak, ako to predpokladá ust. § 4 ods. 3 posledná veta zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy.

Takže vychádzajúc z daného skutkového stavu, kedy žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 2.058,02 eur, z ktorého vrátila žalovaná 809,80 eur, zostáva jej takto doplatiť v prospech žalobcu sumu 1.270,35 eur z čoho suma 12,17 eur predstavuje zmluvnú pokutu, pričom na zvyšok plnenia žalobcovi nárok nepatrí z dôvodu, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov v návaznosti na tú skutočnosť, že predmetná zmluva neobsahuje údaje o konečnej splatnosti úveru.

Preto bol rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietavej časti aj keď z iných dôvodov ako vecne správny potvrdený s tým, že v konečnom dôsledku žalobcovi bola poskytnutá možnosť vyjadriť sa k inému právnomu posúdeniu v predmetnej veci, avšak žalobca napriek písomnému upozorneniu zo strany odvolacieho súdu, ktoré mu bolo doručené dňa 16.02.2016, na toto upovedomenie žiadny spôsobom nereagoval napriek poskytnutej možnosti zo strany odvolacieho súdu.

V časti, v ktorej súd prvého stupňa vyslovil, že podmienky zmluvy o úvere sú neprijateľné a z tohto dôvodu neplatné, bolo však potrebné rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. i/ O.s.p. z dôvodu, že odvolací súd pri prieskume danej predmetnej zmluvy zistil, že predmetná zmluva je bezúročná a bez poplatkov aj keď z iných dôvodov ako to v prejednávanej veci stanovil súd prvého stupňa, a preto nebolo nutné zaoberať sa neprijateľnosťou zmluvnej podmienky tak, ako to stanovil súd prvého stupňa.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešne žalovanej v odvolacom konaní ich náhrada priznaná nebola, nakoľko táto si žiadne trovy odvolacieho konania a z obsahu spisu jej ani nevyplývajú.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.